

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם ב' אֲדָר:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהָר"ן הַיּוֹמֵי:

וְעַל כֵּן אֲבָרְהָם וַיִּצְחָק, כְּשֶׁבָאוּ לְמִקְוֹמוֹת שְׁלֵא הָיוּ שָׁם יְרָאוֹת.
וְתַכֶּף כְּשֶׁרָצוּ לְכַנֵּם לְשֵׁם, הִרְגִּישׁוּ זֹאת, עַל־יַדֵּי
שְׁהַתְּחִילוּ לְהִרְגִּישׁ לְפִי עֶרְךָ גִּדְל קִדְשָׁתָם, יְפִי הַנְּשִׁים, וְעַל כֵּן
הִרְגִּישׁוּ שְׂאִין שָׁם יְרָאָה, וְעַל כֵּן אָסְרוּ עַל עֶצְמוֹן זְוֹג נְשׂוֹתֵיהֶן
בְּאַחֲוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית כ): "כִּי אָמַרְתִּי רַק אֵין יְרָאָה אֱלֹקִים
 בַּמָּקוֹם הַזֶּה" וְכוּ'. וְאַחֲר־כֵּן תִּקַּן אֲבָרְהָם זֹאת, וְהִמְשִׁיךְ אַרְיִכוֹת
 יָמָיו, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (שָׁם כ"א): "וַיִּגַּר אֲבָרְהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים
 רַבִּים", בְּחִינַת: "יְרָאָה ה' תּוֹסִיף יָמִים" כַּנֶּ"ל. וְאַחֲר־כֵּן קִלְקְלוּ
 הַפְּלִשְׁתִּים כָּל הַתְּקוּנִים שֶׁתִּקַּן אֲבָרְהָם, בְּחִינַת (שָׁם כ"ו): "וְכָל
 הַבְּאֵרוֹת וְכוּ' סִתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים". וְעַל כֵּן כְּשֶׁבָא יִצְחָק לְשֵׁם, הִצְרִיךְ
 גַּם כֵּן לְאַסֹּר זְוֹגוֹ בְּאַחֲוֹתוֹ כַּנֶּ"ל. עַד אֲשֶׁר הִמְשִׁיךְ שָׁם אַרְיִכוֹת
 יָמָיו, שֶׁהִיא בְּחִינַת יְרָאָה, שֶׁמִּצְלָת מִזֶּה כַּנֶּ"ל. וְאֵז הִתְּרָה לוֹ כְּמוֹ
 שְׂכָתוֹב (שָׁם): "וַיְהִי כִּי אֲשֶׁר אָרְכוּ לוֹ שָׁם הַיָּמִים וַיִּשְׁקֹף אַבְיִמֶלֶךְ"
 וְכוּ'. וְעַל־יַדֵּי־זֶה שֶׁהִמְשִׁיךְ אַרְיִכוֹת יָמָיו, זָכָה שָׁם לְעִשְׂרוֹת, כְּמוֹ
 שְׂכָתוֹב (שָׁם): "וַיִּזְרַע יִצְחָק בְּאֶרֶץ הַחֹוֹא וַיִּמְצָא בַשָּׂנֶה הַחֹוֹא מֵאָה
 שְׁעָרִים" וְכוּ' כַּנֶּ"ל. כִּי מִי שְׂאִין לוֹ יְרָאָה, וְאֵינוֹ נִשְׁמַר מִבְּחִינַת:
 "הֶבֶל הַיִּפִּי". עַל־יַדֵּי־זֶה בָּא לְעֲנִיּוֹת, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (מְשָׁלִי ו): "אֵל
 תַּחֲמוֹד יִפְיָה בְּלִבָּבָהּ, כִּי בָעַד אִשָּׁה זֹנָה עַד כִּכָּר לָחֶם".
כִּי עֲשִׂירוֹת וְהֶבֶל הַיִּפִּי, הֵם שְׁנֵי הַפְּכִים. כִּי עֲשִׂירוֹת, הוּא
מֵאֲרִיכוֹת הַנְּשִׁימָה. וַיִּפִּי, הוּא מֵהַפְּסִק הַנְּשִׁימָה. כִּי בַשָּׁעַת
יְצִיאת הַטְּפָה זָרְעִיּוֹת, אֵזִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת הַפְּסִק הַנְּשִׁימָה, מִשְׁנֵי
טַעָמִים. א' כִּי שֶׁלֹּא יִתְקַרַּר הַטְּפָה עַל יַדֵּי הַנְּשִׁימָה, שֶׁהוּא אֲוִיר

הקר, שֶׁמִקְבֵּל בְּכָל רֵגַע מִבְּחוּץ. כִּי צְרִיכָה לְצֵאת בְּחַמִּימוֹת, כִּדִּי
 שְׁתֵּהִיָּה רְאוּי לְהוֹלָדָה. וְהֵב' כִּי מִחֲמַת שְׁעוֹסֵק כִּחַ הַדּוּחָה לְהוֹצִיא
 וְלְדָחוֹת הַטָּפָה, עַל כֵּן הוּא בְּהִכָּרַח הַפְּסִק הַנְּשִׁימָה. כִּי הַנְּשִׁימָה
 הוּא מוֹצִיא רוּחַ וּמְכַנֵּים רוּחַ, וּמִחֲמַת שְׁעוֹסֵק כִּחַ הַדּוּחָה לְדָחוֹת
 הַטָּפָה, אִי אֶפְשָׁר לְהוֹצִיא הָרוּחַ, וְעַל כֵּן הוּא הַפְּסִק הַנְּשִׁימָה. וְזֶה
 הָרוּחַ וְהַהֶבֶל שֶׁנִּכְנָם מִקֶּדֶם וְנִשְׁאַר שָׁם, הוּא מִתְּלִבֵּשׁ בְּהַכָּחַ
 הַדּוּחָה, וְעַל יְדוֹ יוֹצֵאָה הַטָּפָה לְחוּץ. וְכִפִּי זְכוּת וְצָחוֹת הַהֶבֶל, כֵּן
 הַוֹלָד מְלִבֵּן וּמְזַרֵּז. כִּי אִם הַהֶבֶל זָךְ וְנָקִי, אֲזִי הַטָּפָה שִׁיוֹצֵאת
 שֶׁמְּלִבֵּשׁ שָׁם הַהֶבֶל הַזֶּה, הִיא גַּם כֵּן צָחָה וְנָקִיָּה, וְאֲזִי הַוֹלָד גַּם כֵּן
 מְלִבֵּן וּמְזַרֵּז. וְאִם יֵשׁ עֲכִירוֹת בְּתוֹךְ הַהֶבֶל, אֲזִי נִתְעַכֵּר הַטָּפָה גַּם
 כֵּן. וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים קמ"ד): "אָדָם לְהֶבֶל דָּמָה", כִּי כִפִּי הַהֶבֶל, כֵּן
 הִתְהוּוֹת הַוֹלָד. וְזֶה בְּחִינַת (שָׁם ס"ב): "אֵךְ הֶבֶל בְּנֵי אָדָם", כִּי הַהֶבֶל
 הוּא מְלִבֵּן וּמְזַרֵּז הַוֹלָד כִּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת: "הֶבֶל הִיפִי", כִּי הִיפִי
 הוּא כִפִּי הַהֶבֶל כִּנ"ל. נִמְצָא שֶׁהֶבֶל הִיפִי, הוּא מִהַפְּסִק הַנְּשִׁימָה:

ועל כן מי שחומד יפּי הנְשִׁים, נִמְצָא שֶׁמִקְבֵּל בְּחִינַת הַפְּסִק
 הַנְּשִׁימָה. וְעַל כֵּן הוּא בְּהַפְּךָ מֵעֲשִׂירוֹת שֶׁהוּא בְּחִינַת
 אֲרִיכוֹת הַנְּשִׁימָה כִּי כָּל מִינֵי עֲשִׂירוֹת, דְּהִינּוּ כָּל מִינֵי דָגָן, וְכָל
 הָאֵילָנוֹת וְעֲשָׂבִים, וְכָל מִינֵי מִתְּכוֹת, הֵם רַק עַל־יְדֵי גְשָׁמִים. וְכֵן
 כָּל הָאוֹצְרוֹת הֵם עַל־יְדֵי גְשָׁמִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים כ"ח): "יִפְתַּח
 ה' לָךְ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב לְתֵת מִטֵּר אֲרָצְךָ" וְכוּ'. וְהַנְּשִׁימָה הֵם
 מִבְּחִינַת הַנְּשִׁימָה, שֶׁמְכַנֵּים וּמְקַבְּלִין אֲוִיר מִן הַחוּץ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
 (אִיּוֹב ל"ז): "מִנְשִׁמַּת אֵל יִתֵּן קָרַח וְרַחַב מַיִם בְּמוֹצָק". וְזֶה בְּחִינַת
 (מִשְׁלֵי י"ח): "הוֹן עֲשִׂיר קָרִית עֵזוֹ", הֵינּוּ שֶׁהַעֲשִׂירוֹת הוּא עַל־יְדֵי
 בְּחִינַת הַנְּשִׁימָה, שֶׁהוּא אֲוִיר הַקָּר שֶׁמְקַבְּלִין בְּכָל רֵגַע מִן הַחוּץ
 כִּנ"ל. וְזֶהוּ 'קָרִית עֵזוֹ', בְּחִינַת: "גְּשָׁם מִטְּרוֹת עֵזוֹ" (אִיּוֹב ל"ז):

וְזֶה שְׂפָתוֹב (יְרַמֶּיהָ י"ד): "הֵישׁ בְּהַבְלֵי הַגּוֹיִם מִגְּשָׁמִים", כִּי 'בְּהַבְלֵי הַגּוֹיִם', שֶׁהֵם בְּחִינַת הַפֶּסֶק הַנְּשִׁימָה, בְּחִינַת 'הַבֵּל הַיְפִי' הַנִּלְ, אֵין שָׁם בְּחִינַת גְּשָׁמִים, כִּי גְשָׁמִים הֵם רַק עַל-יְדֵי הַנְּשִׁימָה כַּנִּל: וְזֶה בְּחִינַת (מְשָׁלֵי י"ג): "הוֹן מֵהַבֵּל יִמְעַט", עַל-יְדֵי הַבֵּל הַנִּלְ, נִתְמַעַט הַהוֹן: וְזֶה בְּחִינַת (שָׁם י"ז): "וְקָר רֹחַ אִישׁ תְּבוּנָה", עַל-יְדֵי קָר רֹחַ, שֶׁהוּא רֹחַ הַקָּר שֶׁל הַנְּשִׁימָה, עַל-יְדֵי זֶה זוֹכִין לְהַתְּבוּנָה הַנִּלְ, שֶׁבָּא עַל-יְדֵי עֲשִׂירוֹת כַּנִּל:

וְזֶה בְּחִינַת (אֵיזוֹב ל"ב): "וְנִשְׁמַת שְׂדֵי תְּבִינָם", כִּי עַקֵּר הַהַתְּבוּנָה עַל יְדֵי הַנְּשִׁימָה, בְּחִינַת קָר רֹחַ כַּנִּל. כִּי עַקֵּר תִּיקוּן הַשֶּׁכֶל, הוּא עַל-יְדֵי הַנְּשִׁימָה. כִּי עַקֵּר הַשֶּׁכֶל שֶׁיְהִיָּה עַל תִּיקוּנוֹ, שְׁיֻכַּל לְהַתְּבוּנָה, הוּא עַל יְדֵי הַשְּׂמָנִים שֶׁבַּגּוֹף. כִּי הַשֶּׁכֶל הוּא כְּמוֹ נֵר הַדּוֹלֵק, כִּי הוּא דוֹלֵק עַל יְדֵי הַשְּׂמָנִים שֶׁנִּמְשָׁכִין אֵלָיו, וְהֵם כְּמוֹ שֶׁמֶן שֶׁנִּמְשָׁךְ אֶל פְּתִילָה הַדּוֹלֵקָת. וְכִשְׂאִין שְׂמָנִים בַּגּוֹף, אֵין הַשֶּׁכֶל יָכוֹל לְדַלֵּק בְּהַתְּבוּנָה. וּמִזֶּה בָּאִים מְשַׁנְּעִים, עַל-יְדֵי שְׁנֵתֵיבְשִׁין לְחוֹת הַגּוֹף. וְעַל יְדֵי זֶה נִתְקַלְקַל הַמַּחַ, עַל יְדֵי שְׂאִין לוֹ שְׂמָנִים לְדַלֵּק. וְכָל הַלְּחוֹת וְהַשְּׂמָנִים שֶׁבַּגּוֹף, הֵם עַל יְדֵי הַנְּשִׁימָה. כִּי 'אֵלְמָלָא כַּנְּפִי רֵאָה דְנִשְׁבִּין עַל לְבָא, הָיוּ לְבָא אֲוֹקֵד כָּל גּוֹפָא' (תִּיקוּן י"ג דָּף כ"ז:). נִמְצָא שְׁעַקֵּר קִיּוֹם שְׂמָנוּבִית וְלְחוֹת שֶׁבַּגּוֹף. הוּא עַל-יְדֵי הַנְּשִׁימָה. שְׂמָקְבֶּלֶת הֵרָאָה רֹחַ קָר מִבְּחוּץ לְקָרֵר הַלֵּב, וְעַל-יְדֵי-זֶה קִיּוֹם הַשֶּׁכֶל שְׁיֻכַּל לְדַלֵּק בְּהַתְּבוּנָה כַּנִּל. וְזֶה בְּחִינַת (מְשָׁלֵי כ): "נֵר ה' נִשְׁמַת אָדָם", שְׁעַקֵּר קִיּוֹם וְתִיקוּן נֵר ה', שֶׁהוּא הַשֶּׁכֶל, הוּא עַל יְדֵי הַנְּשִׁימָה כַּנִּל. נִמְצָא שְׁעַל-יְדֵי יְרָאָה זוֹכִין לְאַרְיֻכוֹת יָמִים, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁךְ הָעֲשִׂירוֹת, שְׁעַל יְדוֹ בָּאִים לְהַתְּבוּנָה כַּנִּל:

ד ושלמות היראה, היא בבחינת שלש קוין. בבחינת מורא שמים, ומורא רבך, ומורא אב ואם. וכשיש חכם הדור שזוכה לתלמידים הגונים, ולבנים הגונים, אזי היראה בשלמות. כי יראת החכם והרב שבדור, הוא בבחינת מורא שמים. והתלמידים, יש להם יראת הרב, בבחינת מורא רבך. והבנים, יש להם מורא אב ואם. שעל-ידי שלש יראות אלו, היראה בשלמות:

ובחינת יראה של כל אחד מהשלש הנ"ל, צריך שיהיה כלול משלש שלש. דהינו מורא של הרב, שהוא מורא שמים, צריך שיהיה כלול בכל התלת מחין 'חכמה' 'בינה' 'דעת'. כי עקר יראתו של הרב, הוא על-ידי התבוננות גדלת הבורא ותברך שמו, שחוקר ודורש בשכלו. נמצא שיראתו על-ידי השכל, על כן צריך שתהיה היראה מלאה בכל השלשה מחין, בחכמתו ובינתו ודעתו, כלם יהיו מלאים מיראת השם: ויראת התלמיד, דהינו מורא רבך, שהוא על ידי הלמוד שמקבל מהרב. צריכה שתהיה נמשכת בכל חלקי הלמוד, שהוא גם כן בבחינת שלש קוין, הינו בבחינת 'אורייתא תליתאה' (שבת פ"ח): ויראת הבן, שהוא מורא אב ואם, צריך להמשיכה בבחינת נחלת אבות, בבחינת (משלי י"ט): "בית והון נחלת אבות".

סדר קצור לקווי מותר"ן היפני:

ד יש כמה מיני חן של שקר, שעושין בני-אדם בעמידה ובאכילה ובדבור עם בני-אדם וכן בשאר דברים, ולכל דבר יש חן אחר מיוחד, והאדם נלכד בזה על-ידי שאינו נזהר מתאות הבל יפי הנשים, כי זה תלוי בזה, בבחינת: "שקר החן והבל היפי" (שם ל"א ל), ועל-ידי זה בא לעניות, כמו שכתוב: "אל תחמד יפיה בלבבך,

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בְּזֶמַן מְאוּחָר מִזֶּמַן הַיְיָ לְ"עַד לְצִנִּי מִקֹּדֶשׁ שִׁדְרָה לְצִדֵּד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל" וְ"חֶק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָּח" שְׁעֵי יִשִּׁיבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

כִּי בְעַד אִשָּׁה זֹנָה עַד כִּכָּר לָחֵם" (שָׁם ו' כו) וְזֶה בְּחִינַת: "הוֹן מֵהָבֶל וּמֵעֵט" (שָׁם י"ג יא), עַל־יְדֵי הָבֶל הַיְיִפִּי נִתְמַעֵט הַהוֹן. וְיִרְאָה הִיא הַהַפּוֹךְ מִזֶּה כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "שֶׁקֶר הַחֵן וְהָבֶל הַיְיִפִּי אִשָּׁה יִרְאֵת ה' הִיא תִתְהַלֵּל" (שָׁם ל"א ל). נִמְצָא שְׁעַל־יְדֵי יִרְאָה נִצּוּלִין מִתְאַוֹת שֶׁקֶר הַחֵן וְהָבֶל הַיְיִפִּי שְׁעַל־יְדֵי־זֶה בָּאִין לְעַנְיּוֹת וְזוֹכִין עַל יְדֵי לְעֲשִׂירוֹת וְדִקְדָּשָׁה הַנִּלְשָׁעַל־יְדֵי־זֶה זוֹכִין לְהַתְּבוֹנְנוֹת הַנִּלְשָׁעַל־יְדֵי־זֶה:

הַ עֵקֶר הַתְּבוֹנְנוֹת הַשְּׂכָל שִׁיְהִיָּה עַל תְּקוּנָו שִׁיּוּכָל לְהַתְּבוֹנֵן הוּא עַל־יְדֵי לְחוֹת וּשְׂמָנִים שְׂבִגוּף. וְעַל־יְדֵי תְאַוֹת נְאוּף וְהָבֶל הַיְיִפִּי נִפְסָקֵת הַנְּשִׁימָה (עֵין פְּנִים) שֶׁהִיא עֵקֶר חַיּוֹת הָאָדָם, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִתְיַבְּשִׁין לְחוֹת הַגּוּף וְנִתְקַלְקַל הַתְּבוֹנְנוֹת הַמַּחַ וְהַשְּׂכָל. וְעַל כֵּן כָּל הַמְּשַׁנְּעִים נִעֲשִׂין עַל־יְדֵי נְאוּף כִּידוּעַ. וְכֵן שְׂאָר בְּנֵי אָדָם שְׂאִינָם מְשַׁנְּעִים אֲבָל יֵשׁ בָּהֶם חֶסְרוֹן וּבְלִבּוֹל הַדַּעַת הַרְבֵּה הַכֹּל בָּא עַל־יְדֵי נְאוּף שְׂמִיבֵשׁ לְחוֹת וּשְׂמָנִים שְׂבִגוּף וְעַל־יְדֵי־זֶה נִתְקַלְקַל הַשְּׂכָל כֵּן לְ:

וּ שְׂלֵמוֹת הַיִּרְאָה הוּא בְּשֵׁלֶשׁ בְּחִינּוֹת וְכָל בְּחִינָה כְּלוּלָה מִשְׁלֵשׁ. הַבְּחִינָה הָרִאשׁוֹנָה מוֹרָא שְׂמִים שֶׁהִיא עַל־יְדֵי הַתְּבוֹנְנוֹת בְּגִדְלַת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ בְּחֻכְמָתוֹ וּבִינָתוֹ וְדַעְתּוֹ, וְצָרִיךְ שְׂכָל הַשְּׁלֵשָׁה מִחֵין יְהִיוּ מְלֵאִים מִיִּרְאֵת ה'. הַבְּחִינָה הַשְּׁנִיָּה מוֹרָא רַבָּךְ שֶׁהִיא עַל־יְדֵי הַלְמוּד שְׂמֻקְבֵּל מִהָרֵב וְצָרִיךְ לְהַמְשִׁיכָהּ בְּכָל שְׁלֵשָׁה חֻלְקֵי הַלְמוּד בְּחִינַת: 'אוֹרִיתָא תְּלִיתָא' (שְׂבֵת פ"ח). הַבְּחִינָה הַשְּׁלִישִׁית מוֹרָא אָב וְאֵם וְצָרִיךְ לְהַמְשִׁיכָהּ בְּבְחִינַת "בֵּית וְהוֹן נִחְלַת אָבוֹת". (מְשִׁלִּי י"ט) וְצָרִיךְ שְׂתִתְפַּשֵּׁט הַיִּרְאָה עַל כָּל שְׁלֵשָׁה חֻלְקֵי הַעֲשִׂירוֹת שֶׁהֵם נִחְלַת אָבוֹת בְּחִינַת: 'לְעוֹלָם יִשְׁלִישׁ אָדָם אֶת מְעוֹתָיו שְׁלִישׁ בְּקָרְקַע וּשְׁלִישׁ בְּפֶרֶקֶמְטִיא וּשְׁלִישׁ תַּחַת יָדוֹ' (בְּבֵא מְצִיעָא מ"ב):

סדר היי פאר דער "ז" הייפני:

(ועיין לקמן בהשיחות מערכת עבודת השם סימן קמ"ב מבאר גם-כן מה שבאר לי פעם אחת ואמר לי כי התורות שלו הם כמו מי שנכנס לפלטין שיש בו היכלות וחדרים ואכסדראות ופּשפּשין נאים נפלאים ונוראים מאד, ועליות על גבי עליות שונות בדרכי חדושים נוראים. ותקף כשנכנסין בחדר אחד ומתחילין להסתפל בו ולהתפלא על נפלאות החדושים אשר בו, בתוך כך רואין, שנפתח לו פתח נפלא לחדר אחר. וכן מחדר זה לחדר עוד וכן מחדר לחדר ומחדר לעליה וכו', וכךם פתוחים מזה לזה פתחים וחלונות ומקשרים ומשלבים זה בזה בסדר נפלא ובחכמה עמקה ובתכלית היפי והנוי. וכל זה אי אפשר לבאר בכתב פי-אם למי שנכנס קצת בהבנת עמק דברי רבנו זכרוננו לברכה.

אשרי הזוכה לטעם נעם מתיקות עמקות תורתו הקדושה וכו'):

שצ (נב) בלקוטי תנינא סימן ד', מה שמבאר שם מענין רפואת המכה ולכאורה אין פרוש לדברים הללו ומה ענינם במאמר זה. אמר המעתיק שמעתי מאנשי-שלומו שקדם שבועות הזה שנאמר בו המאמר הנ"ל חלה וכו' איש חשוב אחד מאנשי-שלומו בלאדיזין, הינו שהיתה לו מכה גדולה בפּי הטבעת רחמנא לצלן והיה חולה מאד. והרופאים משכו ידיהם ממנו כי אמרו שאינו יכול לחיות. כי אפלו אם תפתח המכה ותבקע, אז צריכין לנקות אותה ולהמשיך כל הלחות הרעה מתוכה, וכן שאר כל ההשתדלות הצריכין לרפואת המכה, וזה אי אפשר מחמת שהיא בתוך הכרפשתא ובדאי ימות. ובאו אנשי לאדיזין על שבועות וספרו לרבנו זכר צדיק לברכה אודות כל הנ"ל.

אחר-כך בשבועות אמר רבנו זכרוננו לברכה המאמר הנ"ל ושם מדבר מענין רפואת המכה בפּרטייות. וכשבאו לביתם נודע להם שבשעה שאמר רבנו זכרוננו לברכה זה המאמר נבקעה המכה ותקף נקל לו רצה לומר מכאבו, ואחר איזה ימים נגמר

זֶה הַתּוֹרָה וְזֶה הַחֻקִּים וְזֶה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לַעֲשׂוֹת בְּיַד מֹשֶׁה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּסֵפֶר מִשְׁפַּחַת לֵוִי וְזֶה הַחֻקִּים וְזֶה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לַעֲשׂוֹת בְּיַד מֹשֶׁה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

רְפוּאָת הַמֶּכֶה בְּשִׁלְמוֹת. וְהַכֹּלֵל אֲשֶׁר נִרְאָה לְעֵינַיִם פְּעָמִים אִין מִסְפָּר אֲשֶׁר כָּל הָעֵנִינִים שְׁעָבְרוּ בְּעוֹלָם, בְּפָרֵט הָעֵנִינִים שְׁעָבְרוּ עַל אַנְשֵׁי-שְׁלוֹמֵנוּ הַכֹּל הָיָה נִכְלָל בְּתוֹךְ דְּבָרֵי תוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה. וְעַל-יְדֵי תוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה הַמְּשִׁיךְ רְפוּאֹת וְתַקּוּנִים וְהַמְּתַקֵּן לְכָל הָעֵנִינִים שְׁבַע עוֹלָם, בְּכֻלָּיוֹת וּבְפָרְטֵיוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת:

שָׂא (נג) שְׁמַעְתִּי בְּשִׁמוֹ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה שְׁסָפֵר מִשָּׁל נֶאֱדָה לְעֵנִין מֵהַ שְׁמֵרָבָה לְגִלּוֹת כָּל-כֶּךָ תוֹרוֹת נְפִלְאוֹת וּמַעֲשֵׂיוֹת וְשִׂיחוֹת נְפִלְאוֹת וְנוֹרָאוֹת, אֶף-עַל-פִּי שְׂאִינוּ נִרְאָה עֲדִין שִׁיעֲשׂוּ פְּעֻלָּתָם בְּשִׁלְמוֹת בְּאַנְשֵׁי-שְׁלוֹמֵנוּ כְּמוֹ שֶׁהָיָה רָאוּי לָהֶם.

וּסְפָר לְעֵנִין זֶה מִמְּלֶךְ אֶחָד שֶׁחָלָה בְּנוֹ יַחִידוֹ בְּיוֹתֵר עַד שֶׁכָּל הָרוֹפְאִים מְשִׁכּוּ יְדֵיהֶם מִמֶּנּוּ וְנִתְיָאֲשׁוּ מִרְפוּאָתוֹ. בְּתוֹךְ כֶּךָ בָּא רוֹפֵא מְפֻלָּג בְּחֻכְמָה מְאֹד וּבִקְשׁ הַמְּלֶךְ מִמֶּנּוּ בְּתַחֲנוּנִים גְּדוֹלִים לְהַשְׁתַּדֵּל עִם בְּנוֹ. וְהַשִּׁיב לוֹ הָאֵמֶת שֶׁרְפוּאָתוֹ קָשָׁה וְרַחוּקָה מְאֹד אֶף-עַל-פִּי-כֵן אִם יַעֲשׂוּ עוֹד תַּחֲבוּלָה אַחַת אֲזִי אֶפְשָׁר דְּאֶפְשָׁר שִׁיְהִיָּה לוֹ רְפוּאָה. אֵךְ אִינִי יוֹדֵעַ אִם לֹא לָךְ זֹאת הַתַּחֲבוּלָה מִחֲמַת שֶׁהִיא דְּבָר קָשָׁה וְכָבֵד מְאֹד. וְהַפְּצִיר בּוֹ הַמְּלֶךְ מְאֹד לְגִלּוֹת לוֹ הַתַּחֲבוּלָה.

סֵדֶר לְקוּטֵי עֵצוֹת הַיּוֹמִי:

יח כְּשֶׁהִדְבּוֹר בְּלֹא דַעַת, אֲזִי אִין בּוֹ טוֹב, וְאֲזִי אִין הַדְּבּוֹר נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל, וְאֲזִי אִינוּ נִקְרָא דְּבּוֹר כְּלָל, כִּי דְּבּוֹר שְׂאִינוּ נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל אִינוּ נִקְרָא דְּבּוֹר (שם כט).

יט תְּקוּן הַדְּבּוֹר הוּא עַל-יְדֵי שְׂבַח הַצְּדִיקִים, כִּי עַל-יְדֵי שְׂבַח הַצְּדִיקִים מְרִימִין אֶת הַדַּעַת, וְאֲזִי מִקְבְּלִין הַדְּבּוֹר מִהַדַּעַת וְיֵשׁ בּוֹ טוֹב, וְאֲזִי הַדְּבּוֹר נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל, וְהוּא תְּקוּן הַכְּלָלִי לְהַדְּבּוֹר (שם).

כ צָרִיךְ לְדַעַת שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְלִית אֶתְר פְּנּוּי מִנְהָ, וְאִיְהוּ
 מְמֵלֵא כָּל עַלְמִין וְסוּבֵב כָּל עַלְמִין. וְאַפְלוּ מִי שְׁעוּסֵק בְּמִשְׁאֵ-וּמִתָּן
 בְּגוּיִים לֹא יוּכַל לְהִתְנַצֵּל וְלוֹמֵר אִי אֶפְשָׁר לְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
 מִחֲמַת עֲבִיּוֹת וְגִשְׁמִיּוֹת שְׁנוּפֵל תָּמִיד עָלָיו מִחֲמַת הָעֵסֶק שְׁעוּסֵק
 תָּמִיד בִּינֵיהֶם, כִּי בְּכָל הַדְּבָרִים גִּשְׁמִיִּים וּבְכָל לְשׁוֹנוֹת הַגּוּיִים יְכוּל
 לְמַצֵּא בָּהֶם אֱלֹהוֹת, כִּי בְּלֹא אֱלֹהוֹתוֹ אֵין לָהֶם שׁוּם חַיּוֹת וְקִיּוּם
 בְּלָל; רַק כָּל מֵה שֶׁהַמְּדַרְגָּה יוֹתֵר תַּחְתּוֹנָה, אֲזִי אֱלֹהוֹתוֹ שָׁם
 בְּצִמְצוּם גָּדוֹל וּמְלָבֵשׁ בְּמִלְבוּשֵׁים רַבִּים יוֹתֵר (שם לג).

כא גַּלְגַּל־כֵּן צָרִיךְ שֶׁתִּדְעַ, שְׁאַפְלוּ אִם אֶתְהָ מְשַׁקֵּעַ בְּמַדוּר הַקְּלָפוֹת
 וְאֶתְהָ בְּמַדְרָגָה תַּחְתּוֹנָה מְאֹד עַד שֶׁנִּדְמָה לָךְ שְׂאִי אֶפְשָׁר לָךְ עוֹד
 לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ מִחֲמַת שְׁנִתְרַחֲקָתָ מְאֹד מִמֶּנּוּ, אֶף־עַל־פִּי־
 כֵּן תִּדְעַ, שְׁאַפְלוּ בְּמִקוּמָךְ גַּם־כֵּן שָׁם תּוּכַל לְמַצֵּא אֱלֹהוֹתוֹ, וּמִשָּׁם
 אֶתְהָ יְכוּל לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וּלְשׁוּב אֵלָיו בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה, כִּי לֹא רַחוּקָה הִיא מִמָּךְ, אֲלֹא שֶׁבְּמִקוּמָךְ שָׁם רַבּוֹ
 הַלְבוּשִׁים (שם ס).

כב זֶה שְׁמֵתְגַבֵּר עַל יִצְרוֹ וְכוּפָה אֶת יִצְרוֹ הָרַע הוּא דוֹמָה לְמֵלֶאכֶד
 ה' צְבָאוֹת מִמָּשׁ, וְאַפְלוּ מְדַבְּרִים גִּשְׁמִיִּים הוּא יְכוּל לְלַקֵּט אוֹתֵיּוֹת
 הַתּוֹרָה; וְאַפְלוּ כְּשֶׁהוּא מְדַבֵּר עִם הַגּוּיִים אוֹ שְׂרוּאָה מִדוֹתֵיהֶם,
 הוּא יוֹדֵעַ אֶת חַיּוֹת אֱלֹהוֹת, הֵינּוּ אוֹתֵיּוֹת הַתּוֹרָה, שְׁמֵלָבֵשׁ שָׁם,
 וְזוֹכָה שֶׁיִּתְגַּלּוּ לוֹ סִתְרֵי־תּוֹרָה, הֵינּוּ אוֹרֵי־תָא דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה,
 וְזוֹכָה לְטַעַם טַעַם אוֹר הָאֱהָבָה שְׁבִידְעַת, שֶׁהָאֱהָבָה הִזְאֵת הוּא
 לְמַעַלָּה מִהַזְּמַן וּלְמַעַלָּה מִהַמְּדוּת, וְרוּאָה וּמִשִּׁיג אֶת הָאוֹר הַטּוֹב
 וְהַגָּנוּז, הֵינּוּ הַתּוֹרָה הַגָּנוּזָה וְהַצְּדִיקִים הַגָּנוּזִים (שם סא).

כג וְכָל־מֵה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ מִמְּדַרְגָּה לְמְדַרְגָּה, הוּא מִתְקַרֵּב יוֹתֵר
 לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְיְכוּל לִידַע אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּהִבְנָה יִתְרָה, וְיְכוּל

לְאַהֲבֵת אֶת עֲצָמוֹ עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַהֲבָה יִתְרָה (שם).

סֵדֶר שְׁיִחוֹת הַר"ן הַיְיָמִי:

לְעֵינֵי הַמְחַלְקֵת שְׁעָלֵי

רִיב פְּעַם אַחַת אָמַר: הַלְכָה כָּרֵב נַחֲמָן בְּדִינִי, הֵינּוּ לְעֵינֵי
הַמְתַּנְגְּדִים שְׁחָלְקוּ עָלָיו בְּיָדַי הַלְכָה כְּמוֹתוֹ כִּי הַלְכָה כָּרֵב נַחֲמָן
בְּדִינִי כִּי דִינִי הוּא לְשׁוֹן מְחַלְקֵת שְׁשָׂנִי בְּנֵי-אָדָם מְחַלְקִין לְפָנַי
הַבֵּית דִּין עַל אֵיזָה דָּבָר (זֶה שָׁמַעְתִּי בְשֵׁמוֹ) וְעַיִן בְּגִטִּין פָּרַק הַשׁוֹלַח
שָׁאמְרוּ שָׁם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים: הַלְכָה כָּרֵב נַחֲמָן וְהַלְכָה כָּרֵב נַחֲמָן
וְהַלְכָה כְּנַחֲמָנִי (בְּגִטִּין לַד):

רִיג שָׁמַעְתִּי בְשֵׁמוֹ שְׁדַבֵּר בְּעֵינֵי מְחַלְקֵת וְאָמַר שְׁלֹכְאוּרָה מֵאֵי
אַכְפֵּת שְׁזָה מְדַבֵּר עַל זֶה, אַךְ בְּאֵמֶת עַל יְדֵי מְחַלְקֵת שְׁחֹלְקִים עַל
אֶחָד יְכוּלִין חֵם וְשָׁלוֹם, לְהַפִּיל אוֹתוֹ מִמְדַּרְגָּתוֹ חֵם וְשָׁלוֹם וְכַעֲיֵן
שָׁאמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה, שְׁרָצוּ לְמַנּוֹת גַּם אֶת שְׁלֵמָה
הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם וְכוּ' עַד שֶׁבָּא דָּוִד וְנִשְׁתַּטַּח לְפָנֵיהֶם וְכוּ'
(סְנֵהֲדֵרִין קד): כִּי הָיָה לָהֶם כַּח לְדַחוֹתוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, עַל יְדֵי דְבוּרֵיהֶם
וְאָמַר שְׁזָה שָׁאמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשָּׁלוֹם: "שָׂרִים רְדָפוּנִי חֲנָם
(תְּהִלִּים קִיט־קסא), הֵינּוּ שְׂגֻדוֹלִים וְשָׂרִים רְדָפוּנִי, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהוּא
בְּחֲנָם שְׂאִינָם פּוֹעְלִים כָּלֵל בְּמְחַלְקֵתָם עָלַי וְהִסִּימָן, כִּי "וּמְדַבֵּרֵךְ
פָּחַד לְבִי" שְׂאֵנִי מִפֶּיחַד מְדַבֵּרֵךְ דְּהֵינּוּ שֵׁישׁ לִי יִרְאֵת שָׁמִים וְאֵינִי
נוֹפֵל מִמְדַּרְגָּתִי חֵם וְשָׁלוֹם וְזֶה סִימָן שֶׁהָרְדִיפָה שְׁלָהֶם חֲנָם בְּחִינַת
"שָׂרִים רְדָפוּנִי חֲנָם":

רִיד שָׁמַעְתִּי בְשֵׁמוֹ שָׁאמַר: כְּשֶׁאָדָם שׁוֹאֵל לְהִצְדִיק אִם לַעֲשׂוֹת
דָּבָר שֵׁישׁ בּוֹ מְסִירַת נֶפֶשׁ בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הוּא רָאוּי לוֹ
לְהִשָּׁיב וּלְצוֹת עָלָיו שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹת וְאִם עַל פִּי כֵן הַשׁוֹאֵל אֵין צָרִיךְ

לקיים דבריו כן שמעתי בשמו:

עוד שמעתי בענין אחר: כל מה שהצדיק מצוה לעשות צריך לקיים, רק כשמצוה שלא לפע על ראש השנה אצלו זה אין צריך לקיים:

ערב ראש השנה ראוי לתן על פדיון:

רטו אמר: אצלי העקר הוא ראש השנה, ותכף כשחולף ועובר ראש השנה אני מטה אזני ושומע אם מכין בכתל לעורר לסליחות לשנה הבאה כי אין שום זמן כלל, כי כל השנה חולף ועובר כהרף עין:

סדר שלחן ערוך היומני:

(ה) בעלי השיר כגון כלבים של ציידים וחיות קטנות שיש להם כמין אצעדה סביב צוארן וטבעת קבועה בה ומכניסין בה רצועה ומושכין אותם בה מותר שיצאו בשיר הכרוך על צוארן ויכולים למשכם בהם: (ו) אילים יוצאים לבובים והוא עור שקושרים להם תחת זכרותם שלא יעלו על הנקבות והרחלות יוצאות שחוזות והוא שקושרין אליהן כלפי מעלה כדי שיעלו עליהן הזכרים ויוצאות כבונות והוא שקושרים בגד סביבן לשמור הצמר שיהיה נקי והעזים צרורות והוא שקושרים ראשי דדיהן ודוקא כשקושרים אותם כדי שיצטמקו דדיהן ולא יחלבו דאז מהדק שפיר אבל אם קשר כדי לשמור חלבן שלא יפול לארץ אסור דלא מהדק שפיר וחיישינן דלמא נפל ואתי לאתויי: (ז) חמור יוצא במרדעת (פי' כמין אוכף קטן שמניחין על החמור כל היום כולו כדי שיתחמם) והוא שתהא קשורה לו מערב שבת ושאר כל הבהמות אסורות ולא יצא באוכף אעפ"י שקשור לו מערב שבת: (ח) מותר ליתן מרדעת על החמור מפני הצנה ובלבד שלא יקשרנו בו מפני

שכשקושר צריך ליקרב אליו ונמצא משתמש בבעלי חיים אבל על הסוס כיון דלית ליה צער צנה אסור ליתן עליו מרדעת כלל ולהסיר מרדעת בשבת בין מן החמור ובין מן הסוס אסור כיון דלית ליה צער אם לא יסירנה ואוכף אסור בין ליטול בין להניח בין לחמור בין לסוס: (ט) אוכף שעל גבי החמור שבא מן הדרך ונתיגע וצריך להסירו לצננו לא יטלנו בידו אלא מתיר החבל מתחתיו ומוליכו ומביאו בחצר והוא נופל מאליו: (י) אין תולין לחמור טרסקל (פי' כלי של ערבה קלופה ומכוסה בעור) בצוארו ליתן מאכל בתוכו שיאכל משם אבל עגלים וסייחים שצוארן קטן ומצטערים לאכול ע"ג קרקע שרי בחצר אבל אין יוצאים בו: (יא) לא יצא הסוס בזנב שועל שתולין בין עיניו שלא תשלוט בו עין הרע ולא בזהורית שעושים לו לנוי ולא עזים בכים שבדדיהם שקושרים אותם שלא יסרטו דדיהם בקוצים ולא פרה בחסום שבפיה שחוסמים פיה שלא תרעה בשדות אחרים ולא כל בהמה בסנדל שנועלים ברגליה שלא תנגף אבל יוצאה באגד שע"ג מכה ובקשקים שע"ג השבר והם לוחות שקושרים להם סביב העצם הנשבר בהן ובשליא שיצאה מקצתה ותלויה בה ופוקק זוג שבצוארה ומטייל בה בחצר אבל לא תצא בו לרה"ר אע"פ שהוא פקוק בין אם הוא בצוארה בין אם הוא בכסותה: (יב) לא תצא בחותם בין שהוא בצוארה בין שהוא בכסותה: (יג) אין הגמל יוצא במטולטלת והוא כמין כר קטן שנותנים תחת זנבו אפילו היא קשורה לו בזנבו אא"כ היתה קשורה בזנבו ובחטוטרותו או בשליתה: (יד) לא תצא שום בהמה לא עקוד ולא רגול פי' עקוד שקושר ידה אחת עם רגלה ורגול היינו שקושר אחת מרגליה כלפי מעלה שלא תלך אלא על ג' רגלים: (טו) לא יקשור גמלים

זה אחר זה והוא תופס באפסר הראשון וכולם נמשכים על ידו אבל אם תופס כמה אפסרי גמלים בידו מותר ויש מי שאוסר גם בזה ולא התיר אלא להוציא בהמה אחת לבדה והוא מושכה בחבל: (טז) המוציא בהמה והוא מושכה באפסר צריך ליוזר שלא יצא ראש החבל מתחת ידו טפח למטה דדמי כמו שנושאה בידו ולא מתחזיא מאפסר הבהמה וגם לא יניח הרבה מן החבל בין ידו לבהמה כדי שלא יכביד עד שלא יגיע בטפח הסמוך לארץ ואם הוא ארוך יכרוך אותו סביב צוארה:

סדר לקוטי תפלות היימני:

תשצג: ותרחם עלי ותשמרני ותצילני תמיד שלא אסתכל ולא אביט בשום ספר המדבר מחקירות, ולא אדבר עם שום אדם מחקרי ארץ אשר נפלו בחקירות אלו, הנמשכין מחלל הפנוי, אשר עליהם נאמר: "כל באיה לא ישובו ולא ישיגו ארחות חיים" אנא נזרא קדוש הצילני מהם, שמרני מהם, חוס וחמל על נפשי ורוחי ונשמתי ושמרני מהם תמיד, חזקני באמונתך הקדושה תמיד, עד שאזכה על ידי האמונה הקדושה לעבר על כל החכמות ועל כל החקירות שבעולם, לבטלם ולעקרם ולגרשם ולכלותם ממני ומכל העולם כלו על ידי האמונה הקדושה בהשם יתברך ובצדיקים אמתים ובתורתך הקדושה, "כי עברי אנכי ואת ה' אלקי השמים אני ירא", ואני מאמין באמונה שלמה בה' אלקי ישראל אלקי העבריים ותפתח את שכלי ותרחיב את דעתי בקדשה גדולה, שאזכה לידע מה להשיב לאפיקורם ואזכה לידע ולהבחין בין החקירות והקשיות שאפשר להשיב עליהם, ובין החקירות והקשיות הנמשכין מחלל הפנוי, שאי אפשר לישבן בשום אופן, אשר עליהם נאמר: "כל באיה לא ישובו ולא ישיגו"

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בַּסֵּם הַזֶּה מְנוּחָה רַבָּה לְ"עֹד לְעֹד מִקּוֹה שִׁדְּךָ לְעֹד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" ❦
❦ הַחֶק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָה" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

אַרְחוֹת חַיִּים" וְאִזְכָּה לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה וּבִדְעַת שְׁלָם
דְּקִדְשָׁה, וּלְבַטֵּל כָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת מִמֶּנִּי וּמִזֵּרְעֵי וּמִכָּל
הָעוֹלָם כָּלוּ, וּלְגַלוֹת אֱלֹהוֹתֶךָ וְאַמְתֶּךָ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, "וַיִּדְעוּ כִּי
אַתָּה שְׂמֵךְ ה' לְבַדְּךָ עֲלֵיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ":

תִּשְׁצַד: וְזִכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּשְׁלַח לָנוּ צְדִיקִים אֲמִתִּים הַמְּפַלְגִים
בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, שִׁיְהִיו בְּבַחֲיַנְת מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם,
שִׁיְהִיָּה לָהֶם כַּח לְהַכְנִים בְּאֵלוֹ הַחֲקִירוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִחֲלָל הַפָּנּוּי,
וּלְשִׁבְרָם וּלְבַטְלָם וּלְעַקְרָם וּלְכַלּוֹתָם לְגַמְרֵי, וּלְהוֹצִיא מִשָּׁם כָּל
הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּפְלוּ לְשָׁם בְּעוֹזוֹנוֹתֵיהֶם וַיְהִיָּה לוֹ כַּח לְעוֹרֵר וּלְגַלוֹת
הַנִּגּוֹן וְהַשִּׁיר הָעֲלִיוֹן וְהַמְּבַחֵר עַל כָּל הַשִּׁירִים וְהַנִּגּוֹנִים שֶׁבְּעוֹלָם,
וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹצִיא לְשָׁלוֹם כָּל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּפְלוּ בְּטָעוֹתֵיהֶם וּמְבוֹכוֹת
וְאַפִּיקוֹרְסוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִחֲלָל הַפָּנּוּי, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ גְּדֹל
הַרְחֲמָנוּת שְׁעֲלֵיהֶם:

תִּשְׁצַח: וְהַצִּילָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִרִּיב וּמִחֲלָקַת וּמִרְבוּי דְּבָרִים רַק
נִזְכָּה לְצַמְצֵם דְּבָרֵנוּ בְּהַדְרָגָה וּבְמִדָּה כַּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמְת חוּם
וְחֲנּוּנוּ וּמִלֵּא מִשְׁאֵלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, וְנִזְכָּה לְמַצֵּא אוֹתְךָ בְּכָל
הַמְּקוֹמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וּלְהֵאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה כִּי אַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל,
וּבְכָל הַסְּטָרִין אוֹחֲרָנִין וּבְכָל הַטְּמְאוֹת וְהַקְּלָפוֹת, נְעַלְם וְנִסְתָּר
אֱלֹהוֹתֶךָ יִתְבָּרֵךְ, וְאַפְלוּ בְּהַחֲלָל הַפָּנּוּי מֵאֱלֹהוֹתֶךָ לְגַמְרֵי גַם שָׁם
אַתָּה נִמְצֵא בְּתַכְלִית הַהֶעֱלֵם וְהַהִסְתָּרָה נִפְלְאָה, שְׂאֵי אֶפְשָׁר
לְהַשִּׁיגָה כָּלֵל בְּשׁוּם חֲכָמָה וְשִׁכְל שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אִם בְּאַמוּנָה לְבַד,
כִּי אַתָּה מְפַלֵּא לַעֲשׂוֹת, וּמִי יִשִּׁיג פְּלִאוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלוֹת, כִּי אַתָּה
עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבַדְּךָ הַנִּרְאִין לְדַעְתָּנוּ הָאֲנוּשִׁית כְּמוֹ שְׁנֵי
הַפְּכִים בְּנוֹשֵׂא אֶחָד, וּמִי יַעֲצֹר כַּח לְהַשִּׁיג דְּרָכֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
הַגְּדוֹלוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת, כְּאֲמוֹר "פְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי נִשְׁגָּבָה לֹא אוֹכֵל

לָהּ" וַנֵּאמֶר: "כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹקִים לְבִדְךָ"
וַנֵּאמֶר: "עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר"
וַנֵּאמֶר: "גָּבְהִי שָׁמַיִם מֵהַתְּפַעֵל עִמָּקָה מִשְׂאוֹל מֵהַתְּדַע":

תִּשְׁצוּ: רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, הַמְּלֵאִים בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת
מֵרֵאשׁ וְעַד סוֹף, כִּי הַכֹּל בְּרֵאתָ בְּשִׁבִיל רַחֲמֶיךָ לְבַד כִּדִּי לְגִלוֹת
רַחֲמָנוּתְךָ בְּעוֹלָם, וְאַפְלוּ בַּחֲלָל הַפָּנּוּי שֶׁהוּא תַכְלִית הַצְּמִצּוּם
וְהַדִּין, גַּם שָׁם מְלַבֵּשׁ וְנִסְתָּר רַחֲמָנוּתְךָ, כִּי עֵקֶר הַצְּמִצּוּם שֶׁל הַחֲלָל
הַפָּנּוּי הָיָה רַק בְּשִׁבִיל לְגִלוֹת רַחֲמָנוּתְךָ בְּעוֹלָם, כַּאֲשֶׁר יָדַעְתָּ
בְּעֲצֻמָּךְ גְּדוֹל רַחֲמֶיךָ וְחֲנִינוּתְךָ וְחֶסֶדְךָ הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים, שִׁישׁ
לָהֶם כַּח לְהַגִּן וּלְרַחֵם גַּם עָלֵינוּ וּלְהוֹצִיאֵנוּ מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת
הַמְּטַנְפִּים, מִכָּל מְקוֹמוֹת הָרָעִים, וּלְהַעֲלוֹתֵנוּ מִהָרָה וּלְהַכְנִיסֵנוּ
בְּתוֹךְ כָּל מַדְרָגוֹת וּמְקוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים בְּאַמֶּת, וּלְהַשִּׁיבֵנוּ בְּתוֹכָהּ
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם אֱלֹקֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם
עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲזֵנוּ צוּר מִשְׁגַּבֵּנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁגָּב בְּעֵדְנוּ פְּנֵה אֲדוֹן
בְּעֲצָבוֹן רוּחַ, צִפּוּת בְּשִׁבְרוֹן לֵב, קָרוֹב אַתָּה לְרַחוּקִים, רוֹצֵה אַתָּה
בְּתוֹכָהּ רְשָׁעִים שִׁדֵי הַמָּצִיא לְדוֹרְשֶׁיךָ תֹּאמֶר הַנְּנִי לְמַבְקְשֶׁיךָ,
הַחֲיִינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהַשִּׁיבֵנוּ בְּכֹל מִיַּי קְדָשׁוֹת וּמְהֵרוֹת הַמְּשִׁיבִין אֶת
הַנֶּפֶשׁ דְּקִדְשָׁהּ, זַכְנוּ לְשִׁיר וּלְרִנָּן וּלְנִגּוֹן לְפָנֶיךָ שִׁירִים וְנִגּוֹנִים
קְדוּשִׁים, לְנִצְחָה בְּשִׁירִים וְנִגּוֹנִים הַנְּמַשְׁכִּין מֵאַמוֹנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה,
אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם כַּח לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ אֶמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְבַטֵּל מִן הַלֵּב
כָּל מִיַּי עֲקָמִימִיּוֹת וּכְפִירוֹת וּמְבוֹכוֹת שֶׁבְּלֵב, וְכֹל מִיַּי בְּלִבּוֹל
הַדַּעַת, וּלְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ הַלֵּב בְּאַמֶּת אֵלֶיךָ וּלְתוֹרָתְךָ וּלְעִבּוּדְתְךָ
הָאַמִּתִּיּוֹת "עוֹרָה כְּבוֹדֵי עוֹרָה הַנֶּבֶל וְכִנּוֹר אֲעִירָה שָׁחַר" וְתִשְׁפִּיעַ
וְתִמְשִׁיךְ וְתִגַּלֶּה לָנוּ שִׁירִים וְזִמְרוֹת וְנִגּוֹנִים קְדוּשִׁים הַנְּמַשְׁכִּין
מֵרֵאשׁ אֶמְנָה, מִהַנְּגוֹן וְהַשִּׁיר הָעֲלִיוֹן שֶׁל מִשְׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם,

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'ססב - אָמַר מִוֹהַר־נִי"ת זִצ"ל "לֹא אֶנְחֵל מִקֹּוֹה שִׁדְךָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל" -
"חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אֲשֶׁר כָּל הַשִּׁירוֹת וְהַנְּגוּנִים שֶׁבְּעוֹלָם נִמְשָׁכִין מִפְּנֵי וְעַל-יְדֵי-זֶה
נִזְכָּה לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וְיָקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "תְּבוֹאֵי,
תְּשׁוּרֵי מִרְאֵשׁ אֲמָנָה":